

XVIII.

За умственното развитие и за хубостъта като
срѣдства за сжпружеското щастие.

Както слънчевата заря пробужда заспалата природа, така и умътъ дава животъ и выражение на лицето, разкрива съкровищата на сърдцето и душата. Умътъ надминава хубостъта и въ случай, че я нѣма, замѣства я; той распростира неизказана прѣлѣсть надъ всичко; при това, не само, че удвоява нашитѣ удоволствия, нъ и умѣе да услади и успокои горчевинитѣ на животътъ ни.

Хубостъта е ефимеренъ (еднодневенъ) цвѣтъ, който спорѣдъ думитѣ на поетътъ, сутрина се разцвѣнува, а вечеръ увѣхнува.

Напротивъ умътъ сжществува прѣзъ цѣлия животъ и подкрѣпя любовта.

Ето защо женитѣ сж длъжни непрѣстанно да обработватъ умътъ си, за да могатъ да бжджтъ честити, да направятъ тоже и мжжетѣ си щастливи.

Умната жена е щастие за тия, които я слушатъ: макаръ, че била малко любезна и грациозна, нъ всѣки я слуша съ непаситно внимание; ако и да е грозна, развитието ѳ я прави хубава и възхитителна. Развитата жена никога не остарява и всякой търси случай да се запознае съ нея.

О, ти умъ, неисчерпаемий источникъ отъ удоволствия, кой би се осмѣлилъ да не припознава господството ти? Ти си унищожилъ безобразната тѣлесна грозота на Езопъ и Кламара. Ти си, който си съединилъ Кратеса, най грозниятъ мжжъ на свѣта, съ Гипархия, най хубавицата отъ женитѣ. Ти си приковалъ знаменититѣ Гръцки личности